

دوتا ۳۸۸	عهد جدید / ۴۴
	مکاشفه ۱۷-۱۹
S = معلم ۲ (تدریس توسط معلم ۲)	

(S) به برنامه " دوره شاگردسازی از رادیو " خوش آمدید. امروز به شما مکاشفه فصلهای ۱۷-۱۹ را معرفی میکنیم. فصلهای ۱۷ تا ۱۹ مکاشفه بیان میدارد که دنیای گناه آلود فعلی قطعاً از بین خواهد رفت. بخش ۶ کتاب مکاشفه مشتمل بر فصلهای ۱۷-۱۹ است و نابودی سه دشمن را شرح میدهد:

فرهنگ ضد مسیحی (فاحشه)، مذهب ضد مسیحی (پیامبر دروغین) و حکومت ضد مسیحی (جانور).

اول. فصل ۱۷ مکاشفه پادشاهی شریر و بی خدای دنیای حاضر را شرح میدهد.

یک. زنی که بر روی جانور نشسته است (۱۷: ۱-۵). تصویر فاحشه بزرگ است که در بیابان بر جانور سرخ رنگ بر آب های دنیا نشسته است. "پادشاهان زمین" با او زنا کرده اند و مردم دنیا از شراب زنا و سرمست شده اند. "بیابان" نمادی از مکانی است که کلیسا به آنجا گریخت (۱۲: ۶). "آب ها"، نمادی است از ملتهای شیطانی روی زمین که همیشه کلیسا را تحت ظلم و ستم قرار می دهند و به آن جفا می رسانند (۱۷: ۱۵). تصویر از شهر بابل است که در کنار رود فرات است و با آبراههایی که بیابان را قطع کرده اند، احاطه شده است. شهر مرکز سیاست، تجارت و مذهب است و با عده کثیری از مردم پر شده است.

این زن، یک فاحشه است. "جانور سرخ رنگ" خارج از دریا نماد حکومت های ضد مسیحی شیطان است، به خصوص امپراطوری های بزرگ جهان که یکی پس از دیگری در طول تاریخ آمدند، همانطور که دانیال فصل ۲-۷ به ما نشان می دهد، آن زن، نماد فرهنگ گمراه کننده ضد مسیحی دنیا است. زن "نشسته بر جانور" که رابطه نزدیک جانور و زن را به تصویر می کشد، نماد رابطه نزدیک بین سیاستهای ضد مسیحی و فرهنگ گمراه کننده ضد مسیحی می باشد. آنها همیشه یکدیگر را حمایت میکنند و برای نابودی مسیحیان با هم همکاری می کنند. این زن مخالف زن تابناک در مکاشفه ۱۲: ۱ که نماد کلیسا است، می باشد. از آنجایی که زن "زانیه" نامیده نشده است پس نماد کلیسای دروغین نیست. او "فاحشه" نامیده شده است، او نمادی از پادشاهی دنیای شریر و بی خدا، قدرت های دنیای ضد مسیحی در تمام طول قرون و اعصار، فرهنگ شریر دنیا، انجمن های غیر اخلاقی و مردم شریر آن است.

قدرت زن. "جام طلایی که در دست داشت پر بود از فساد و زنا" این نمادی است از تمام چیزهایی که شریر به کار می گیرد تا مردم را اغوا کند و از خدای کتاب مقدس که خود را در مسیح آشکار کرده، دور سازد.

زن نماد بابل است (۱۷: ۵-۷). اسمی که بر پیشانی این فاحشه بزرگ بود نشان می دهد که او با "بابل" شناخته می شود که خود نماد دیگری معرف دنیای شریر و بی خدا و تمامی فساد و شرارتش می باشد. بابل به شکل شهر جهانی و تاریخی بابل تصویر می شود که دوست داشتی، زیبا و مغرور بود و مرکز تجمل و لذات و فساد و زرق و برق این دنیا بود. "بابل" جهان را به صورت مرکز صنعت و تجارت، هنر و فرهنگ معرفی می کند و با تمام این چیزها سعی می کند مردم را فریب دهد و گمراه کند تا گناه کنند و آنها را از خدای زنده دور کند.

همانند جانور، زن نیز به این شکل دیده می شود که در گذشته، حال و آینده وجود دارد (۱۷: ۸-۱۰). این دو به طور نزدیکی به هم مربوط هستند. فاحشه و جانور در طول تاریخ، شکل خارجی خود را تغییر می دهند اما ذات آنها یکسان باقی می ماند. بنابراین "فاحشه بزرگ، بابل" معرف فرهنگ گمراه کننده ضد مسیحی در طول تاریخ این دنیا در هر لحظه از تاریخ است. پایتخت امپراطوری روم در زمان یوحنا پر از تجمل و فخر و غرور شده بود و "پادشاهان زمین" و "ساکنان آن" را به خود جذب کرده بود (۱۷: ۲). "پادشاهان زمین" معرف رهبران در قلمروهای گوناگون زندگی مانند تجارت، هنر و مذهب می باشد.

دو. مسیحیان در این فرهنگ شریر دنیا (۱۷: ۶). بابل زمان یوحنا با خون مسیحیان پر شده بود. در زمان یوحنا مسیحیان در میدان های عمومی شهر برای سرگرمی و تفریح توسط حیوانات وحشی پاره پاره میشدند. فاحشه بزرگ، بابل همیشه با عروس، اورشلیم تازه ضدیت می کند. از آنجایی که هر دو شهر توسط یکی از هفت فرشته که هفت جام را داشتند، معرفی شده اند (۱۷: ۱، ۲۱: ۹)، هر دو نمادهایی در فاصله زمانی ظهور تا بازگشت مسیح می باشند. صدایی از آسمان به مسیحیان سراسر تاریخ این دنیا می گوید "ای قوم من از این شهر دل بکنید و خود را با گناهانش آلوده نسازید و گرنه شما نیز به همان مکافات خواهید رسید" (۱۸: ۴). "سقوط بابل" در فصل ۱۸ به انهدام تمامی مراکز پیشین فریب تا انهدام نهایی آن برمی گردد. سقوط آخرین بابل با بازگشت مسیح هم زمان خواهد بود و سپس در نهایت دنیا با فرهنگ شریر و بی خدایش برای ابد نابود خواهد شد (۱۴: ۱۷-۲۰، ۱۶: ۱۷-۲۱، دوم پطرس ۱۰-۱۳).

سه. تاریخ جانور در این فرهنگ شریر دنیا (۱۷: ۷-۱۱).

"راز" به این معنا است که آنچه قبلاً ناشناخته بود با مکاشفه شناخته شد. خدا تاریخ جانور را نمادی از حکومت های ضد مسیحی دنیا در تاریخ است، آشکار می کند.

"جانور بود و نیست و از چاه بی انتها بیرون می آید و در فنای ابدی فرو خواهد رفت". جانور "بود" به این معنی که در گذشته بود، جانور شکل امپراطورهای قدیم جهان شامل بابل قدیم، آشور، بابل جدید، ماد و پارس و یونان که در کتاب دانیال شرح داده شده است به خود گرفت. جانور "نیست" به این معنا است که تمام شکلهای این جانور نابود شده است و دیگر وجود ندارد. جانور در حال "بالا آمدن" است، به این معنا است که او باز دوباره "حاضر" است. حکومت ضد مسیحی شیطان همیشه یک شکل جدید به خود می گیرد. این طور به نظر می آید که او بعد از هر شکست توانایی این را دارد که دوباره سر بلند کند. وقتی

او دوباره در تاریخ دنیا ظاهر شود باعث می شود که ساکنان غیر مسیحی زمین حیرت زده بشوند. مسیح آشکار می کند که حکومت ضد مسیحی شیطان، هر شکل خارجی هم که به خود بگیرد در نهایت رو به فناء ابدی می رود. همین طور آخرین امپراطور ضد مسیحی نهایتاً به سمت فنا و نابودی می رود.

شکل جانور در زمان یوحنا رسول، به این شکل بود که هفت سر و ده شاخ داشت. "هفت سر" معنای نمادین دو قسمتی دارد: از یک طرف، از آنجایی که روم بر هفت تپه ساخته شده است، نماد امپراطوری روم در روزگار یوحنا رسول است، از طرف دیگر نماد "هفت پادشاه" است که معرف تمامی حکومت‌های پیشین ضد مسیحی شیطان در طول تاریخ می‌باشد. بر اساس دانیال فصل‌های ۲ و ۷، هفت پادشاه معرف هفت پادشاهی یا هفت امپراطوری جهان است که در کتاب مقدس شناخته شده اند. پنج پادشاه اول که سقوط کرده اند معرف امپراطوری‌های بابل قدیم، آشور، بابل جدید، ماد و پارس و یونان می باشند. ششمین پادشاه معرف امپراطوری روم است که در زمان یوحنا وجود داشت. پادشاه هفتم معرف امپراطوری‌های دیگر هستند که هنوز نیامده اند، اما وقتی که بیابند باید برای مدت کوتاهی بمانند. تاکید روی واژه "باقی ماندن" است و معرف تمام حکومت‌های غیرمسیحی در فاصله سقوط امپراطوری روم تا آخرین امپراطوری ضد مسیح، قبل از بازگشت مسیح می‌باشد. فاصله زمانی بین ظهور تا بازگشت مسیح در اینجا به صورت "مدت کوتاه" شرح داده شده است، درست مانند "سه سال و نیم" که در فصل‌های ۱۱-۱۳ معرف یک زمان کوتاه است. پادشاه هشتم معرف جانور و شکل نهایی او درست قبل از بازگشت مسیح است. او آخرین ضد مسیح در تاریخ خواهد بود اما قطعاً به سمت نابودی خواهد رفت.

چهار. ساکنان بی ایمان زمین (۱۷: ۸). در فاصله زمانی بین ظهور تا بازگشت مسیح، مسیحیان و "ساکنان زمین که اسمشان در دفتر حیات نوشته نشده است"، وجود خواهند داشت. غیرمسیحیان عمیقاً تحت تاثیر این حکومت‌های غیر مسیحی دنیا قرار خواهند گرفت و مبهوت آنها خواهند شد. در این زمان مسیحیان نیابستی هیچ مشارکتی با آنها داشته باشند.

پنج. سیاستمداران و تاجران قدرتمند دنیا (۱۷: ۱۲-۱۳). "ده پادشاه" که هنوز به قدرت نرسیده اند اما همراه با جانور به مدت یک ساعت به قدرت خواهند رسید، نمادهایی معرف مردم قدرتمند و بانفوذ دنیا در قسمت‌های مختلف حکومت مانند صنعت و تجارت، هنر و آموزش و فرهنگ و مذهب هستند که به قدرت مرکزی جانور خدمت می کنند. هدف آنها این است که به خواسته های خود برسند پس به مسیحیان ظلم و ستم میکنند. آنها برای رسیدن به اهدافشان قدرت و اختیارات خود را به جانور واگذار می کنند. این برای مدت بسیار کوتاه می باشد. از آن پس جانور به تنهایی یکه تاز حکومت مطلقه اش خواهد بود. در طول مدت پادشاهی کوتاهشان، تنها هدف آنها این است که به حکومت ضد مسیحی شیطان علیه کلیسا و مسیح، کمک کنند.

شش. فرهنگ شریر این دنیا در جنگ علیه مسیح و مسیحیان (۱۷: ۱۴). شاید برای مدت کوتاهی اینطور به نظر بیاید که جانور و امپراطوری ضد مسیحی اش به پیروزی دست یافتند اما موضوع کل کتاب مکاشفه این است "عیسی مسیح بر آنها غلبه می کند، چون او خدای خدایان و پادشاه پادشاهان است و پیروان وفادار او که برگزیده شده و به اسم او خوانده شدند، او را همراهی خواهند کرد". تمام مردمی که خدا آنها را از ازل انتخاب کرده و در طول تاریخ در برابر دعوت خدا مقاومت نکردند، قطعاً با مسیح بر مخالفان خود پیروز خواهند شد. مسلماً هر پادشاهی ضد مسیحی در طول تاریخ و همچنین آخرین پادشاهی ضد مسیحی جانور که قبل از بازگشت مسیح خواهد بود، توسط مسیح شکست داده خواهد شد.

هفت. زن بوسيله جانور، نابود شده است (۱۷: ۱۵-۱۸). هر چند فاحشه و جانور همیشه از یکدیگر حمایت میکردند و برای نابودی کلیسا با هم همکاری می کردند، اما در پایان جانور و هم دستانش از فاحشه بیزار خواهند شد، او را عریان ساخته و اجازه دادند که لذت و زرق و برق فرهنگ دنیای گناه آلود آنها را فریفته خود کند به شکلی از خود بی خود شوند، اما این دیگر خیلی دیر خواهد بود. آنها دیگر فرصتی برای توبه نخواهند داشت. خدا در نهایت قلب کسانی را که خود را در برابر اخطارهای خدا برای توبه سخت کرده بودند، سخت می سازد و آخرین لذت‌های گناه همیشه در پایان محروم کننده است.

دوم. مکاشفه فصل ۱۸ سقوط پادشاهی شریر و بی خدای دنیای حاضر را شرح می دهد (۱۸: ۱-۲۴).

تصویر سمبولیک فصل ۱۸: ۱-۲۴ مربوط به سقوط بابل است.

یک. اعلام سقوط بابل (۱۸: ۱-۸) حتمی است. فرشته ای با اختیار تام، سقوط بابل را اعلام میکند و سقوط به همان اندازه قطعی خواهد بود که گویی قبلاً اتفاق افتاده است. این فرهنگ شریر و بی خدای دنیا سقوط خواهد کرد و کاملاً ویران خواهد شد. بابل سقوط خواهد کرد چون ملت ها، پادشاهان و تاجران با او زنا کرده اند.

ملتها، پادشاهان و تاجران معرف غیرمسیحیان هستند. "پادشاهان" نمادهایی معرف مردمان قدرتمند و بانفوذ در زندگی بشری هستند. "تاجران" نمادهایی هستند معرف تمام مردمی که قلب خود را در اختیار ماده پرستی در این دنیا قرار داده اند. "انها زنا کرده اند" به این معنی که آنها شیفته جمل و ثروت او شده بودند و خود را تسلیم وسوسه های بابل کردند و از تجملات او لذت بردند.

اخطار "بیرون آمدن از بابل" به همه قوم خدا در طول دوره عهدعتیق (اشعیا ۴۸: ۲۰) و طول دوره عهدجدید (دوم قرننیا ۶: ۱۶-۱۸) اشاره می کند. این نشان می دهد که بابل صرفاً یک شهر در آخر زمان نیست، بلکه نمادی معرف تمام دنیا به شکل مرکز فریب برای هر عصر و دوره است. "بیرون آمدن از بابل" به معنای نداشتن هیچ گونه شراکت در گناهان او و به دام نیافتادن در زناکاری او می باشد. برخی اوقات اینطور به نظر می آید که خدا گناهان بابل را فراموش کرده است اما در روز سقوط بابل دیده خواهد شد که خدا تمام جرمهای او را به یاد آورده است. بابل به سزای اعمال خود خواهد رسید و "دو چندان" مجازات خواهد شد و از جامهای خودش هم "دو برابر دریافت کرد". این بدین معنا نیست که بابل دو برابر مجازاتی را که حشش بود دریافت خواهد کرد بلکه درست به اندازه گناهانش مجازات خواهد شد. او به همان اندازه که به دست آورده است مجازات خواهد شد. ترازو دقیق خواهد بود و در عرض یک روز او مجازات خواهد شد.

دو. سوگواری و شادی برای سقوط بابل (۱۸: ۹-۲۰). بابل فاحشه میبندد که خوشبختی و جلال و تجمل و قدرت و آوازه از او دور میشود، مردم دنیا دیگر هیچ چیز جذابی در او پیدا نمی کنند. در پایان بابل فاحشه باعث ناامیدی همه می گردد. اما خیلی دیر حکومت‌های این دنیا و پادشاهان، تاجران و دریانوردان درک می کنند که احمق بودند که با او زنا کردند. در هنگام نابودی او سوگواری‌های سه گانه پادشاهان، تاجران و دریانوردان و در ادامه شادی مقدسین، رسولان و پیامبران خواهد بود (۱۸: ۲۰). وقتی شریر تنبیه میشود، مردم شریر به سوگواری میپردازند، اما مردم عادل شادی میکنند. تصویر یوحنا رسول بر اساس شرایط زمانش میباشد اما اصل و ریشه تصویرها در تمام دوره ها یکسان است. تمام چیزهایی که در دنیا بارز است، ارزش پایداری ندارد چون همه آنها نابود می شوند. "دنیای حاضر از بین خواهد رفت" (اول یوحنا ۲: ۱۷-۱۵). همه چیزهایی که مردم به آن امید بستند و اعتمادشان را بر آن بنا کردند از بین خواهد رفت. در مقابل سوگواری سخت دلان، تمامی قوم خدا به شادی دعوت شده اند، چون سقوط بابل، مجازات عادلانه خدا برای دنیای بی خدا و شریری است که تهدید برای مسیحیان بودند. سه. خصوصیت مرمت ناپذیر و برگشت ناپذیر سقوط بابل (۱۸: ۲۱-۲۴). فرشته پر قدرتی تخته سنگی به شکل آسیاب را به دریا می اندازد و با این عمل سمبولیک، سقوط بابل را اعلام می کند. او آن را به "دریا" انداخت تا به طور کامل ناپدید و غیر قابل دستیابی شود (میکاه ۷: ۱۹). این دنیای شریر و بی خدا به عنوان مرکز فریب، برای ابد نابود خواهد شد. قطعاً دنیای مغرور و لذت پرست با تمام تجملات فریبده و لذاتش، با تمام مکاتب و فرهنگ های ضد مسیحی اش و با تمام جمعیت کثیرش که خدا را فراموش کرده و بر اساس شهوت جسم و خواهش نفس زندگی کرده اند، نابود خواهد شد و دیگر بر نخواهد خاست.

سوم. تصاویر پیروزی نهایی فصل ۱۹ مکاشفه: شادی و سرور در آسمان برای داوری خدا، شادی برای عروسی بره، بازگشت مسیح و جنگ نهایی.

یک. جشن و شادی آسمانی برای سرنگونی بابل و جشن عروسی بره (۱۹: ۱-۱۰). جشن و شادی برای سرنگونی کامل فرهنگ شریر و بی خدای دنیا. پس از سقوط بابل، کلیسا و جمعی از فرشتگان مقدس پیروزمندانه در آسمان فریاد می زدند "ستایش بر خدا باد" زیرا تنها خدا است که نجات می بخشد، داوریهای او حق و عدل است و او تنها سلطنت می کند. آنها شادی می کنند چون زمان "عروسی بره" فرا رسیده است. سنت های اسرائیل برای ازدواج به این شرح بودند: اول "عقد" انجام می گیرد که از نامزدی بسیار محکم تر است. شرایط ازدواج در حضور شاهدان پذیرفته می شوند و برکت خدا بر آن دو اعلام می شود. از آن روز عروس و داماد به طور قانونی زن و شوهر محسوب می شوند. سپس "مدت جدایی" می شود که در آن داماد مهریه را تهیه و به پدر عروس پرداخت می کند. بعضی اوقات این به شکل ارائه دادن خدماتی است که ممکن است چندین سال به طول بیانجامد. سپس قبل از ضیافت عروسی، "مراسم عروسی" است. عروس و داماد خود را می آریند، دوستان داماد که سرود می خوانند و مشعلها را حمل می کنند، همراه با داماد رهسپار خانه عروس شده، او را می رسانند و داماد را مراسم بازگشت به خانه اش یا خانه والدینش، همراهی می کنند و بالاخره "ضیافت عروسی" که شامل مهمانی های عروسی است انجام می شود. این مهمانی ها هفت روز یا حتی دو هفته به طول بیانجامد.

رابطه بین عروس و داماد در کتاب مقدس نمادی از رابطه بین خدا و قوم خدا یا رابطه بین مسیح و مسیحیان می باشد. کلیسا چنین رابطه ای با مسیح دارد، کلیسا از ازل توسط مسیح برگزیده شده بود. در سراسر دوره عهدعتیق عروسی کلیسا و جامعه مسیحا از طرف انبیا اعلام شده بود. در ظهور مسیح، کلیسا به عقد مسیح درآمد و مسیح با خون گرانبهایش، مهریه کلیسا را پرداخت کرد. مدت جدایی هم نمادی از طول دوره زمانی بین ظهور تا بازگشت مسیح می باشد که در طی آن کلیسا خود را با پوشیدن لباس قدوسیت و عدالت مسیح آماده می کند (رومیان ۱۳: ۱۴، دوم قرنتیان ۱۱: ۲، افسسیان ۴: ۲۰-۲۴). در چشمان خداوند این مدت زمان و تمام طول تاریخ، یک زمان کوتاه است (دوم پطرس ۳: ۸). در بازگشت مسیح، دسته فرشتگان و مسیح در یک حرکت دسته جمعی از آسمان پایین می آیند تا کلیسا را به "جشن عروسی بره" ببرند. بنابراین عروسی بره در بازگشت مسیح آغاز می شود (متی ۲۲: ۱-۱۴، ۲۵: ۱-۳). ضیافت عروسی نه برای هفت روز و هفت سال، بلکه تا ابد بر روی زمین جدید به طول خواهد انجامید. سلطنت او نه برای ۱۰۰۰ سال که تا ابد بر زمین خواهد بود. یوحنا چنان غرق چیزهایی شده بود که می دید که به پای فرشته افتاد تا او را پرستش کند اما فرشته مانع او شد.

شهادت دادن عیسی، "روح نبوت" است. به این معنا که درک حقایق و نبوت‌های عهدعتیق چیزی است که عیسی در عهدجدید برای ما آشکار کرده است (یوحنا ۱: ۱۸، ۳: ۱۱؛ اول پطرس ۱: ۱۰-۱۲).

دو. معرفی خالق این پیروزی، سوار اسب سفید (۱۹: ۱۱-۱۶). تصویر از سواری بر اسب سفید است، یعنی عیسی مسیح در بازگشتش. این را با سوار بر اسب سفید در مکاشفه ۶: ۲، یعنی عیسی مسیح در ظهورش، مقایسه کنید.

از آنجایی که خدا در عیسی مسیح ظاهر شد و خودش را آشکار کرد، نامهای او "امین و حق"، "پادشاه پادشاهان"، "خدای خدایان" و "کلمه خدا" می باشند. در کتاب مقدس یک نام نشانگر شخصیت یا موقعیت صاحب نام است، پس بنابراین "نامی که فقط خود مسیح معنی آن را می دانست" احتمالاً از رابطه درونی مسیح با خدای پدر حکایت می کند. منظر و صورت او. "چشمان مشتعل" نماد نفوذ در همه چیز با دید داوری است. "تاجهای فراوان" بر روی سرش نماد پیروزی است. "جامه خون آلود" نماد بازگشت او در هنگام داوری و اعمال مجازات شدید و سخت است. "لشگرهای آسمانی، لشگرهای فرشتگان هستند. "شمشیر تیزی که از دهان او بیرون می آمد"، نماد ویرانی است نه موعظه انجیل. "او با عصای آهنین خود حکمرانی می کند" نماد اختیارات او برای حکمرانی بر زمین، انجام خواست او برای ملت ها و به خصوص زدن و پراکندن دشمنانش مانند تکه های بی ارزش سفالینه می باشد. "او با پایهای خود شراب خشم خدا را در چرخش خواهد فشرد" نمادی

است بیانگر این که مسیح است که داوری خدا را بر زمین اجرا می کند (۱۴: ۱۹، یوحنا ۵: ۲۲) سه. جنگ بزرگ نهایی که در آندآوری بر تمام دشمنان مسیح انجام می شود (۱۷-۲۱: ۱۹). تصویر از یک فرشته است که تمام پرندگان را احضار می کند تا برای ضیافت بزرگ داوری خدا جمع شوند. این نشان می دهد که پیروزی مسیح کاملاً قطعی است. این جنگ نهایی که در آن جانور، پادشاه زمین و لشکرش برای "جنگ کردن" علیه مسیح و لشکرش جمع شده اند، جنگ "حارمجدون" (۱۶: ۱۶) یا جنگ جوج و ماجوج نامیده شده است (۲۰: ۸). جنگ شرح داده نشده است. جنگ طوری به درازا کشیده نشد که دو طرف تلاش کنند و بعد یک طرف برنده شود. خداوند عیسی "با نفس دهان خویش"، با یک کلمه (دوم تسالونیکیان ۲: ۸)، با "باریدن آتش از آسمان به زمین" (۲۰: ۹) و با "تگرگ هایی که بر مردم بارید" (۱۶: ۲۱) دشمنانش را شکست داد. او جانور و پیامبران دروغین را اسیر خواهد کرد و آنها را زنده به دریاچه آتش که با گوگرد می سوزد، خواهد انداخت.

بخش های ۵-۷ کتاب مکاشفه موازی هستند یعنی به طور موازی اتفاق می افتند. مجازات مردمی که علامت جانور را دریافت کرده بودند در مکاشفه ۱۵-۱۶ (بخش ۵)، مجازات سه همکار شیطان: فاحشه بزرگ یا بابل، جانور یا ضدمسیح و پیامبر دروغین در مکاشفه ۱۷-۱۹ (بخش ۶) و مجازات اژدها یا شیطان در مکاشفه ۲۰ (بخش ۷) باهم موازی هستند. هر چند تاریخچه های آنها با نمادهای مختلف، در رویاهای مختلف و در بخشهای مختلف کتاب مکاشفه بیان شده است، اما در بازگشت مسیح، حکومت ضدمسیحی شیطان، مذاهب و فرهنگ های فریبده اش و تمامی مردم شریر همراه با شیطان سقوط می کنند.

تکلیف برای روز بعد

اول. مکاشفه فصل ۲۰ را بخوانید. فردا، به معرفی مکاشفه ۲۰ خواهیم پرداخت.

دوم. کتابهای دستور عمل "بروید و ملکوت خدا را موعظه کنید" را ملاحظه کرده و به آدرس اینترنتی www.dota.net مراجعه کنید. این آدرس را به حروف تکرار میکنم ....

سوم. هر شنبه تا چهارشنبه به برنامه "دوره شاگردسازی از رادیو" گوش دهید.